

Sygn. akt VI K 79/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2014r.

Sąd Rejonowy VI Wydział Karny w Świdnicy w składzie:

Przewodniczący SSR Alicja Kiwała

Protokolant Małgorzata Makara

po rozpoznaniu dnia 07.05.2014

sprawy karnej

M. W.

urodzonego (...) w Ś., syna A. i I. z domu M.

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 lutego 2014r. w Ś., woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym kolejno 2,85 promila, 2,94 promila i 2,81 promila alkoholu we krwi kierował w ruchu lądowym samochodem ciężarowym marki F. (...) o nr rej. (...)

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

o.o.o.o.I.oskarżonego M. W. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178 a § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej wynosi 15 (piętnaście) złotych,

I. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów na okres 2 (dwóch) lat,

II. na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego w punkcie II wyroku zakazu zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 10.02.2014r.

III. na podstawie art. 49 § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 100 (stu) złotych,

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej w punkcie I wyroku kary grzywny zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania w sprawie w dniu (...)pryjmując, jeden dzień zatrzymania za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny,

V. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w łącznej kwocie 240zł., w tym opłatę w kwocie 150zł.

Sygn. akt VI K 79/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony M. W. zatrudniony jest w charakterze pracownika w Cukierni (...) mieszczącej się w Ś..

W dniu 10 lutego 2014 roku, po uprzednim spożyciu alkoholu w postaci wódki w dniu 9 lutego 2014 roku, oskarżony wsiadł do samochodu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i podjął jazdę ulicami (...). Na ul. (...) w Ś. został zatrzymany do rutynowej kontroli drogowej przez patrol Policji.

W czasie kontroli drogowej M. W. poddany został badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem kontrolno-pomiarowym typu Alkomat V5.t i w wyniku tego badania stwierdzono u niego: w czasie I pomiaru

o godz. 7:49 – 2,85‰ alkoholu w wydychanym powietrzu, w czasie II pomiaru

o godz. 7:51 – 2,94‰ a w czasie III pomiaru o godz. 8:05 – 2,81‰ alkoholu w wydychanym powietrzu.

Oskarżony został zatrzymany.

Dowód:

- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym – k - 2
- protokół zatrzymania M. W. - k – 4
- protokół przesłuchania podejrzanego - k - 9-9v

Oskarżony M. W. nie był dotychczas karany sądownie.

Dowód:

- informacja o osobie z K. – k – 11

Oskarżony jest kawalerem, osobą bezdzietną nie posiadającą nikogo na utrzymaniu. Zatrudniony jest w Cukierni (...) jako kierowca osiągając z tytułu wykonywanej pracy dochody miesięczne w wysokości około 840 zł, nie posiada majątku.

Dowód:

- dane osobo-poznawcze – k – 17

M. W. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień z uwagi na fakt, iż nic nie pamiętał.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego- k – 9-9v, 30v

Sąd zważył co następuje:

W świetle przedstawionych dowodów wina i sprawstwo oskarżonego M. W. w zakresie popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą żadnych wątpliwości.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie protokołu zatrzymania M. W. w dniu 10 lutego 2014 roku oraz na podstawie protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu z dnia 10 lutego 2014 roku.

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, choć odmówił złożenia wyjaśnień z uwagi na to, iż nie pamiętał przebiegu zdarzenia.

Oceniając zachowanie oskarżonego pod kątem realizacji ustawowych znamion czynu zabronionego Sąd nie miał wątpliwości, iż M. W. swoim działaniem w pełni wyczerpał ustawowe znamiona zarzucanego mu czynu z art. 178a§1 kk i jego wina została udowodniona.

Oskarżony w chwili zatrzymania przez funkcjonariuszy policji kierował samochodem po drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając w czasie I pomiaru o godz. 7:49 – 2,85‰ alkoholu w wydychanym powietrzu, w czasie II pomiaru o godz. 7:51 – 2,94‰ a w czasie III pomiaru o godz. 8:05 – 2,81‰ alkoholu w wydychanym powietrzu.

Fakt spożycia przez oskarżonego alkoholu znajduje potwierdzenie w protokole użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania prawidłowości przeprowadzonych badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, ich wyników nie kwestionował również sam oskarżony. Zgodnie z przepisem art. 115§16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, a zatem wyniki badania oskarżonego jednoznacznie potwierdziły jego stan nietrzeźwości.

Oczywistym jest także, że trasa, którą w tym dniu poruszał się oskarżony jest drogą publiczną, czyli drogą zaliczaną na podstawie ustawy o drogach publicznych z dnia 21 marca 1985 roku do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych (art. 1 w/cytowanej ustawy).

Sąd wymierzył oskarżonemu za popełniony przez niego czyn karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 15 (piętnaście) złotych oraz orzekł wobec skazanego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat i zasądził; świadczenie pieniężne w kwocie 100 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Orzeczona kara grzywny w tym wymiarze, jest zdaniem Sądu adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego i znacznego stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, godzącego w bezpieczeństwo w komunikacji, gdzie nie można pominąć stopnia nietrzeźwości oskarżonego i związanej z tym ograniczonej możliwości prawidłowej reakcji na ewentualne zdarzenia na drodze. Oskarżony poruszając się w stanie nietrzeźwości pojazdem mechanicznym stanowił realne i bezpośrednie zagrożenie dla wszystkich uczestników ruchu drogowego.

Również nie bez znaczenia dla wymiaru kary był fakt przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz okoliczność, iż nie był on w przeszłości karany sędownie. Tym samym zdaniem Sądu, można wobec oskarżonego sformułować pozytywną prognozę kryminologiczno-społeczną wyrażającą się w przekonaniu, iż wymierzona kara odniesie w stosunku do niego swoje cele, w szczególności zaś będzie wystarczająca dla zapobieżenia ponownemu popełnieniu przez oskarżonego przestępstwa, a także zrealizuje swe funkcje w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Orzeczenie środka karnego – zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych – w wypadku oskarżonego ma charakter niewątpliwie obligatoryjny. Zgodnie z art. 42§2 kk, jeżeli ktoś popełnił przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji (w tym m.in. opisane w przepisie art. 178a§1 kk) będąc w stanie nietrzeźwości, Sąd orzeka wobec niego w/w środek karny. Biorąc pod uwagę przede wszystkim znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego - Sąd uznał, iż orzeczenie zakazu w wymiarze dwóch lat jest zasadne i winno uczynić zadość wymogom prewencyjnym. W ocenie Sądu, jest to zakaz dostatecznie dotkliwy, który spełni w odpowiednim stopniu swoją rolę, jaką jest ochrona uczestników ruchu drogowego przed kierowcą pozbawionym wyobraźni, niezdyscyplinowanym

oraz umyślnie naruszającym zasady ruchu drogowego (zasada trzeźwości), a także zapewni realizację celów zapobiegawczych i wychowawczych w stosunku do oskarżonego . Oskarżony jako kierowca musi mieć świadomość ograniczeń percepcji umysłu ludzkiego w stanie nietrzeźwości i skutków nie tylko dla oskarżonego ale także dla innych uczestników ruchu drogowego – kierowców i pieszych, jakie mogą zaistnieć w momencie poruszania się w takim stanie po drodze publicznej kierując pojazdem mechanicznym. Oskarżony zachował się bardzo lekkomyślnie jak na osobę dorosłą i zawodowo zajmującą się kierowaniem pojazdami mechanicznymi.

Dlatego też, biorąc pod uwagę powyższe okoliczności – Sąd uznał, że orzeczenie wobec oskarżonego wspomnianego zakazu w wymiarze 2 lat będzie wystarczające a jednocześnie adekwatne do stopnia winy i na tyle skuteczne, by oskarżony w przyszłości nie popełnił podobnego błędu.

Na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania jego prawa jazdy od dnia 10 lutego 2014 roku. Ponadto na poczet orzeczonej kary grzywny Sąd na podstawie art. 63§1 kk zaliczył oskarżonemu okres jego zatrzymania w sprawie w dniu 10 lutego 2014 roku przyjmując jeden dzień zatrzymania za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w łącznej kwocie 240 zł, w tym opłatę w kwocie 150 zł, kierując się w tym zakresie sytuacją majątkową M. W..